

CONFISCAREA SPECIALĂ

MONICA POCORA

CONFISCAREA SPECIALĂ

**Editura Universitară,
București, 2010**

Tehnoredactare computerizată: Angelica Mălăescu
Coperta: Angelica Mălăescu

Copyright © 2010
Editura Universitară
Director: Drd. Vasile Muscalu
B-dul. N. Bălcescu nr.27-33,
Sector 1, București
Tel./Fax: 021 – 315.32.47 / 319.67.27
www.editurauniversitara.ro
e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

EDITURĂ RECUNOSCUTĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL
CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR
(C.N.C.S.I.S.)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
POCORA, MONICA

Confiscarea specială / Monica Pocora. - București :
Editura Universitară, 2010
Bibliogr.
ISBN 978-973-749-959-2

343.272(498)

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate Editurii Universitare.

Distribuție: tel./fax: 021-315.32.47
021-319.67.27
comenzi@editurauniversitara.ro

ISBN 978-973-749-959-2

LISTA DE ABREVIERI

1. alin.	alineat;
2. art.	articol;
3. C. pen.	Codul penal;
4. C. A.	Curtea de apel;
5. C. pr. Pen.	Codul de procedură penală;
7. C.S.J.	Curtea Supremă de Justiție;
6. I.C.C.J.	Înalta Curte de Casație și Justiție;
5. M. Of.	Monitorul Oficial al României;
6. R.D.	Revista Dreptul;
7. R.D.P.	Revista de drept penal;
8. dec. pen.	decizia penală;
9. S. pen.	Secția penală.

CUPRINS

Lista de abrevieri	5
Introducere	11
Cuvânt înainte	15
 Capitolul I	
Măsurile de siguranță în sistemul sancțiunilor de drept penal	
<i>Secțiunea 1</i>	
<i>Sancțiunile de drept penal</i>	19
<i>Secțiunea a 2-a</i>	
<i>Măsurile de siguranță – sancțiuni de drept penal</i>	25
<i>Secțiunea a 3-a</i>	
<i>Măsurile de siguranță–cadru de reglementare și caracterizare</i>	28
<i>Secțiunea a 4-a</i>	
<i>Referințe istorice cu privire la măsurile de siguranță</i>	35
<i>Secțiunea a 5-a</i>	
<i>Elemente de drept comparat cu privire la măsurile de siguranță</i>	46
<i>Subsecțiunea I.5.1.</i>	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal francez</i>	47
<i>Subsecțiunea I.5.2.</i>	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal belgian</i>	51
<i>Subsecțiunea I.5.3.</i>	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal italian</i>	55
<i>Subsecțiunea I.5.4.</i>	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal suedez</i>	57
<i>Subsecțiunea I.5.5.</i>	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal german</i>	59

Subsecțiunea I.5.6.	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal spaniol .....</i>	61
Subsecțiunea I.5.7.	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal sud-african .....</i>	62
Subsecțiunea I.5.8.	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal australian .....</i>	65
Subsecțiunea I.5.9.	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal rus .....</i>	68
Subsecțiunea I.5.10.	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal britanic .....</i>	70
Subsecțiunea I.5.11.	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal olandez .....</i>	71
Subsecțiunea I.5.12.	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal danez .....</i>	73
Subsecțiunea I.5.13.	
<i>Confiscarea specială în dreptul penal irlandez .....</i>	74

Capitolul al II-lea

Confiscarea specială – măsură de siguranță

Secțiunea 1

<i>Confiscarea specială – reglementare și natură juridică .</i>	75
---	----

Secțiunea a 2-a

<i>Constituționalitatea reglementărilor art. 118 C. pen. referitoare la confiscarea specială .....</i>	86
--	----

Secțiunea a 3-a

<i>Condițiile generale ale confiscării speciale .....</i>	88
---	----

Secțiunea a 4-a

<i>Confiscarea specială reflectată în instrumente juridice internaționale .....</i>	94
---	----

Capitolul al III-lea

Categoriile de bunuri care pot fi supuse confiscării speciale

Secțiunea 1

<i>Considerații generale.....</i>	117
-----------------------------------	-----

Secțiunea a 2-a

<i>Categoriile de bunuri care pot fi supuse în concret confiscării speciale .....</i>	120
Subsecțiunea III.2.1.	
<i>Bunurile produse prin fapta prevăzută de legea penală ....</i>	121
Subsecțiunea III.2.2.	
<i>Lucrurile care au fost folosite, în orice mod, la săvârșirea unei infracțiuni .....</i>	125
Subsecțiunea III.2.3.	
<i>Bunurile produse, modificate sau adaptate în scopul săvârșirii unei infracțiuni .....</i>	140
Subsecțiunea III.2.4.	
<i>Bunurile care au fost date pentru a determina săvârșirea unei fapte sau pentru a-l răsplăti pe făptuitor .....</i>	142
Subsecțiunea III.2.5.	
<i>Bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală .....</i>	150
Subsecțiunea III.2.6.	
<i>Bunurile a căror deținere este interzisă de lege .....</i>	160

Capitolul al IV-lea

Alte aspecte referitoare la măsura de siguranță a confiscării speciale

Secțiunea 1

<i>Confiscarea specială în temeiul unor texte prevăzute în Partea specială a Codului penal sau în legi speciale.....</i>	167
Subsecțiunea IV.1.1.	
<i>Confiscarea specială în domeniul infracțiunilor de corupție .....</i>	167
Subsecțiunea IV.1.2.	
<i>Confiscarea specială în domeniul spălării banilor .....</i>	169
Subsecțiunea IV.1.3.	
<i>Confiscarea specială în domeniul vamal .....</i>	172
Subsecțiunea IV.1.4.	
<i>Confiscarea specială în domeniul vânătorii și protecției fondului cinegetic .....</i>	175

Subsecțiunea IV.1.5.	
<i>Confiscarea specială în domeniul silvic .....</i>	176
Subsecțiunea IV.1.6.	
<i>Confiscarea specială în domeniul pescuitului și pisciculturii .....</i>	178
Subsecțiunea IV.1.7.	
<i>Confiscarea specială în cazul traficului ilicit de droguri ..</i>	180
Subsecțiunea IV.1.8.	
<i>Confiscarea specială în domeniul traficului de ființe umane .....</i>	183
Secțiunea a 2-a	
<i>Delimitări în domeniul confiscării speciale</i>	185
Subsecțiunea IV.2.1.	
<i>Confiscarea specială și celelalte măsuri de siguranță .....</i>	185
Subsecțiunea IV.2.2.	
<i>Confiscarea specială și confiscarea averii .....</i>	186
Subsecțiunea IV.2.3.	
<i>Confiscarea specială și confiscarea contravențională .....</i>	189
Subsecțiunea IV.2.4.	
<i>Confiscarea specială și pedepsele complementare .....</i>	192
Secțiunea a 3-a	
<i>Aspecte procesual penale</i>	193
Subsecțiunea IV.3.1.	
<i>Luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale .....</i>	193
Subsecțiunea IV.3.2.	
<i>Punerea în executare a măsurii de siguranță a confiscării speciale .....</i>	196
Secțiunea a 4-a	
<i>Confiscarea specială în Legea nr. 286/2009, Noul Cod penal al României .....</i>	196
Concluzii și propuneri	203
Bibliografie generală	207

INTRODUCERE

În literatura juridică se arată că normele penale, ca orice altă categorie de norme juridice, sunt compuse dintr-un precept și o sancțiune, preceptul creând și descriind ilicitul, iar sancțiunea caracterizând acest ilicit ca fiind penal¹. Din acest motiv, *sancțiunea penală este unul dintre termenii infracțiunii* și nu un element al acesteia. O activitate inconvenabilă din punct de vedere social poate fi declarată ca fapt ilicit de orice ramură de drept, dar nu poate fi calificată ca și infracțiune decât în măsura în care sancțiunea prevăzută pentru acel fapt este o sancțiune penală.

În limbajul juridic cuvântul „*infracțiune*” este rezervat domeniului dreptului penal, la fel cum termenul „*pedeapsă*” este rezervat pentru sancțiunile de drept penal. În acest fel, stricto sensu, prin sancțiune penală se înțelege *pedeapsă*. Într-o percepție extinsă a sancțiunii ca o consecință a încălcării legii, sancțiuni penale sau, mai exact, sancțiuni de drept penal sunt atât pedepsele (ca măsuri represive), cât și măsurile de siguranță (ca măsuri preventive).

În orice caz, însă, și pedepsele și măsurile de siguranță sunt consecința juridică a infracțiunii pentru că își au cauza primară în aceasta.

De altfel, din totdeauna problema identificării reacției sociale celei mai eficiente la comiterea unei fapte antisociale de gravitate ridicată a constituit o problemă ce a suscitat și încă mai suscită aprinse discuții. În argumentarea acestei afirmații pe care tocmai am făcut-o, aducem elemente care țin de conceptul de

---

¹ V. Dongoroz, *Drept penal*, Reeditarea ediției din 1939, Editura Tempus, București, 2000, pag. 171.

„sanțiuni alternative” agreat din ce în ce mai mult în prezent și care tind să soluționeze un paradox cu care se confruntă domeniul de interes – acela de a asigura resocializarea celor care comit fapte de gravitate ridicată prin măsuri de izolare a lor de mediul social.

Pedeapsa însăși, ca sancțiune penală, a trebuit să parcurgă o întregă istorie pentru a se stabili ce funcții are, fără a se putea afirma că există un consens deplin în legătură cu aceasta. În literatura de specialitate se consideră că funcțiile și scopurile imediate ale pedepsei sunt²:

a) *Funcția de constrângere sau represiune.* Aceasta deoarece, fiind o măsură de constrângere statală, pedeapsa este de neconceput fără cauzarea unei anumite suferințe, fără impunerea unei privațiuni sau restricții celui condamnat și fără dezaprobarea ce o însoțește. Din acest motiv, pedeapsa este un echivalent pe plan sancționator al gradului de pericol social pe care îl prezintă fapta săvârșită și făptuitorul ei și de aceea este întotdeauna o măsură cu caracter represiv, fără ca acest caracter să fie de esența pedepsei. Caracterul represiv al pedepsei crește sau se diminuează în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite.

b) *Funcția de reeducare* este cea care permite ca funcția de constrângere să se completeze cu scopul de reeducare. Represiunea ca obiectiv singular nu poate asigura realizarea ordinii de drept, chiar și art. 52 alin. 2 C. pen. în vigoare, interzicând suferințele fizice și înjosirea condamnatului. Prin pedeapsă nu se realizează o răzbunare, ci trebuie să se vizeze reeducarea și îndreptarea condamnatului, or această finalitate nu se poate realiza când omul este înjosit și torturat.³

c) *Funcția de exemplaritate* ca funcție adiacentă, este cea care constă în influența pe care pedeapsa aplicată condamnatului

---

² Al. Boroi, *Drept penal, Partea generală*, Editura C.H. Beck, București, 2008, pag. 285.

³ E. Bacigalupo, *Principios de Derecho penal. Parte General*, 3-a ed., Madrid, 1994, p. 17.

o exercită asupra altor persoane. Este vorba despre o funcție de intimidare a acelor membri ai societății care ar fi tentați să comită comportamente antisociale, iar pentru ca eficiența să fie maximă, este obligatoriu ca aplicarea să se facă în mod prompt.

d) *Funcția de eliminare* este și ea o funcție adiacentă, care constă în eliminarea temporară sau definitivă a condamnatului din societate. Eliminarea temporară se realizează ori de câte ori pedeapsa închisorii se execută în locuri de deținere, ceea ce apare necesar în cazul infracțiunilor cu un grad înalt de pericol social. Eliminarea definitivă a condamnatului din societate nu este posibilă decât în cazurile strict prevăzute de lege, când infractorului i se aplică pedeapsa detențiunii pe viață⁴.

Astfel conturată, pedeapsa ca sancțiune penală s-a găsit uneori în situația de a fi ineficientă și de a nu-și putea exercita funcțiile în cazuri particulare în care persoanele care comiteau faptele erau dintre cele care nu îndeplineau condițiile generale ale responsabilității din acest domeniu. Este, *spre exemplu*, cazul alienatului mintal sau al minorului care nu răspunde penal și care nu pot suporta sancțiunea penală pentru că lipsește temeiul unic al acesteia – infracțiunea. Este tocmai motivul pentru care s-a resimțit nevoia de a se crea și un alt gen de sancțiuni, sancțiuni de drept penal de această dată, care să completeze funcțiile pedepsei.

În acest fel au apărut măsurile de siguranță ca mijloace de constrângere cu caracter pur preventiv, destinate înlăturării unei stări de pericol și preîntâmpinării săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală. Aceste „stări de pericol”, distincte de pericolul social pe care îl prezintă infracțiunea, sunt anume prevăzute de legea penală și privesc, în genere, persoana celui care a săvârșit infracțiunea⁵.

---

⁴ G. Antoniu, *Contribuții la studiul esenței, scopului și funcțiilor pedepsei*, R.D.P. nr. 2/1998, p. 9.

⁵ C. Radu, *Câteva considerații în legătură cu temeiul juridic al aplicării măsurilor de siguranță*, Dreptul nr. 1/1999, p. 49.

Așa cum se arată în doctrină, prin conținutul și natura lor juridică, măsurile de siguranță apar ca un nou tip de sancțiune de drept penal, destinat să înlocuiască sau să completeze pedeapsa în lupta împotriva criminalității; de aceea instituția măsurilor de siguranță este cunoscută astăzi practic în toate legislațiile penale contemporane⁶.

Acestea fiind elementele de la care pornim în cercetarea noastră, considerăm ca fiind de o importanță deosebită studierea monografică a confiscării speciale ca măsură de siguranță cu particularități multiple, inclusiv în cadrul categoriei juridice din care face parte, și care are multiple reflectări și în instrumente juridice internaționale elaborate și adoptate la diferite niveluri și sub egida unor organizații internaționale. Vom acorda o atenție aparte modului în care această reflectare se face în concret, cu cercetarea instrumentelor juridice de relevanță specială în materie, dar și analizei reglementărilor confiscării speciale din diferite țări ale lumii.

Apreciem că aceste elemente sunt foarte importante în prezent, când legislația penală românească este într-un accentuat proces de reformare și reșezare, în mod special pe linia alinierii la exigențele europene în materie.

---

⁶ Al. Boroi, *op. cit.*, pag. 307.

CUVÂNT ÎNAINTE

Cu privire la lucrarea „*Confiscarea specială*”, elaborată de către Monica Pocora se poate aprecia că reprezintă o cercetare deosebit de valoroasă care are în centrul atenției o problemă foarte sensibilă și care are implicații serioase asupra domeniului ocrotirii drepturilor fundamentale ale omului. Este vorba despre confiscarea bunurilor care, într-un fel sau altul sunt legate de comiterea unei infracțiuni sau doar a unei fapte prevăzute de legea penală, după caz.

Remarcăm încă de la început faptul că abordarea pe care autoarea a ales-o este una de mare actualitate, deoarece luarea unor astfel de măsuri pentru a preveni repetarea comportamentului infracțional este recomandată de foarte multe instrumente juridice internaționale la care și România este parte. De altfel, aceste reglementări sunt prezentate pe larg în lucrarea elaborată, un accent deosebit fiind observat, așa cum este și firesc în ceea ce privește reflectarea măsurii în dreptul Uniunii Europene. În acest fel, cercetarea monografică pe care o propune autoarea dobândește un plus de valoare, oferind reperele fundamentale ale temei pe care o abordează.

Pentru a conferi echilibru lucrării, se procedează la o necesară introducere în temă prin prezentarea unor concepte foarte importante pentru înțelegerea contextului general al măsurilor de siguranță, între care Codul nostru penal în vigoare din 1969 situează confiscarea specială.

Între conceptele definite și recunoscute a avea relevanță deosebită sunt cele de sancțiune penală și sancțiune de drept penal. În egală măsură, se face și o privire succintă asupra procesului evolutiv parcurs de instituția măsurilor de siguranță în ceea ce privește reflectarea lor în legislațiile moderne din Europa și din țara noastră. O astfel de incursiune este de natură că faciliteze

înțelegerea cadrului general de reglementare, dar și a mecanismelor și principiilor care se verifică în domeniul de interes.

Remarcăm în mod special secțiunea rezervată elementelor de drept comparat, deoarece conferă un plus de valoare lucrării de față. Este interesant că autoarea a adus în atenție elemente reflectate în legislația unor state care în mod frecvent apar în lucrări de acest nivel, dar și elemente din legislația din Australiei în cadrul căreia subliniază în mod deosebit modul în care este reglementată confiscarea ca procedură civilă.

În completarea cercetării derulate, se realizează particularizarea discursului cu privire la confiscarea specială – ca măsură de siguranță. O remarcă deosebită facem și în legătură cu secțiunea rezervată cercetării constituționalității prevederilor referitoare la reglementarea confiscării speciale în Codul penal în vigoare. În cadrul său este lămurită chestiunea poziționării dispoziției penale în contradicție cu Legea Fundamentală, răspunsul fiind unul negativ. Este important de observat faptul că autoarea propune chiar modificarea Constituției, în scopul asigurării unei eficacități depline a prevederii din Codul penal referitoare la măsura de siguranță a confiscării speciale.

În capitol distinct în cadrul lucrării, se procedează și la cercetarea monografică a categoriilor de bunuri care pot fi supuse confiscării speciale în conformitate cu Codul penal în vigoare din 1969. Remarcăm cu această ocazie faptul că autoarea a dovedit un spirit analitic și de sinteză deosebite prin aceea că a propus o sistematizare riguroasă și echilibrată a chestiunilor teoretice și de practică judiciară. Mai mult decât atât, modul în care a analizat aceste chestiuni demonstrează faptul că, în baza unei documentări riguroase, s-a putut realiza o bună și corectă cunoaștere a domeniului cercetat. Afirmăm aceasta deoarece în secțiunile capitolului de față pot fi regăsite cele mai controversate probleme pe care fiecare categorie în parte le ocazionatează. Mai mult decât atât, autoarea își exprimă și puncte de vedere pertinente în ceea ce privește unele dintre

elementele supuse controverselor, pe care le susține cu argumente de practică judiciară recentă. Această împrejurare ancorează într-o manieră profundă lucrarea în realitățile obiective, conferindu-i caracteristica actualității.

În lucrarea sa autoarea a ales să includă unele punctări care nu fac altceva decât să completeze analiza derulată până în acest moment. În mod deosebit, subliniem modul în care este reflectat în teză cadrul de reglementare în ceea ce privește confiscarea specială stabilită prin norme regăsite în legislația specială. Sunt aduse în atenție norme cu acest specific care sunt consacrate în domenii ca: traficul de persoane, corupția, silvicultura, protecția fondului cinegetic și a celui piscicol, etc. De asemenea, interesant ni se pare și modul în care autoarea analizează comparativ reglementarea actuală din domeniul confiscării speciale și cea din Legea nr. 286/2009 care va deveni Noul cod penal al României.

În finalul tezei, autoarea a formulat și unele propuneri de lege ferenda care demonstrează că domeniul de investigat este foarte bine cunoscut. Spre exemplu, profitând de privirea de ansamblu creată prin cercetarea derulată, autoarea propune ca de fiecare dată când un act normativ cuprinde prevederi referitoare la confiscare, să se precizeze și care este natura juridică a măsurii pe care o instituie. Aceasta deoarece în caz contrar, riscul de confuzie este unul semnificativ, exemplificarea vizând prevederile O.U.G. nr. 23/2008.

Din observațiile făcute anterior rezultă cu claritate că lucrarea de față reprezintă o monografie valoroasă care completează peisajul doctrinar românesc și care beneficiază de un discurs coerent și echilibrat structurat, de un stil elaborat și de o documentare riguroasă, subliniată și de lista bibliografică ce o însoțește.

Prof. univ. dr.
ALEXANDRU BOROI

CAPITOLUL I

MĂSURILE DE SIGURANȚĂ ÎN SISTEMUL SANCTIUNILOR DE DREPT PENAL

SECȚIUNEA 1

Sanctiunile de drept penal

Realizarea ordinii de drept penal are loc fie prin respectarea de bună voie a prevederilor legii penale de către destinatarii acesteia, fie prin aplicarea de sancțiuni aceluia care, încălcând prescripțiile normelor de drept penal, săvârșesc infracțiuni¹.

În doctrina dreptului penal se arată că raporturile juridice penale pot fi definite ca relații de apărare socială împotriva criminalității și combatere a acesteia prin normele dreptului penal sau mai simplu, ca relații de apărare socială reglementate prin normele dreptului penal². În ansamblul tuturor formelor și modalităților lor de exprimare, raporturile juridice penale alcătuiesc *ordinea de drept penală efectivă*, spre deosebire de *ordinea de drept formală sau normativă*, care se realizează numai în plan strict legislativ³.

În cazul celor care își conformează conduita potrivit prevederilor legii penale, fie datorită constrângerii, fie din prudență sau teamă, ordinea de drept penal se realizează prin

---

¹ Al. Boroș, *Drept penal, Partea generală*, Editura C.H. Beck, București, 2006, pag. 89.

² M. Zolyneak, M. I. Michinici, *Drept penal, Partea generală*, Editura Fundației „Chemarea”, Iași, 1999, pag. 43.

³ C. Bulai, B. Bulai, *Manual de drept penal*, Editura Universul Juridic, București, 2007, pag. 65.

intermediul respectării regulilor de conduită pe care le conțin toate normele de drept penal cu caracter incriminator, acestea impunându-și autoritatea prin însuși faptul instituirii lor.

Din păcate, ordinea de drept nu se realizează în întregime prin conformare, deoarece ca o consecință inevitabilă a fenomenului infracțional, ordinea de drept trebuie să se realizeze, într-o anumită proporție, prin constrângere, în cadrul raporturilor juridice penale de constrângere sau de răspundere penală⁴. Prin intermediul acestui raport se stabilește răspunderea penală a persoanei care a săvârșit fapta interzisă de legea penală, adică existența infracțiunii și inexistența vreunei cauze care ar exclude acest caracter, iar ca urmare a răspunderii penale are loc determinarea concretă și aplicarea sancțiunii penale prevăzute în norma incriminatorie încălcată⁵.

Spre deosebire de raporturile de conformare, în care sancțiunea penală nu apare ca element, ci ca o alternativă la conduita de conformare, care formează obiectul acestor raporturi, în raporturile de răspundere penală, sancțiunile penale apar ca element al acestora, constituind obiectul lor⁶.

Raportul juridic penal de conflict este definit în doctrina de specialitate ca fiind ***legătura juridică dintre stat și infractor***, care se naște în momentul săvârșirii infracțiunii și constă în dreptul statului de a aplica sancțiunea prevăzută de norma penală încălcată (dreptul de a trage la răspundere penală) și obligația infractorului de a suporta sancțiunea (de a răspunde penal) ca urmare a nesocotirii normei penale⁷.

---

⁴ A. Ungureanu, *Drept penal român, Partea generală*, Editura Lumina Lex, București, 1995, pag. 27.

⁵ I. Pascu, *Drept penal, Partea generală*, Editura Hamangiu, București, 2007, pag. 112.

⁶ Al. Boroș, *op. cit.*, pag. 94.

⁷ I. Oancea, *Unele considerații cu privire la raportul juridic penal*, în S.C.J. nr. 1/1958, pag. 188.